

РЕШЕНИЕ

№ 1125

гр. Русе, 17.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, XV ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Николай Ст. Стефанов

при участието на секретаря Милена Й. Симеонова
като разгледа докладваното от Николай Ст. Стефанов Гражданско дело № 20224520104269 по описа за 2022 година

Предявеният иск е с правно основание чл.200 от КТ.

Ищецът Г. А. Д. с ЕГН:*****, чрез пълномощника си адв.Л. Л. от САК е предявил против „Булпак-97“ ООД с ЕИК:117041458 със седалище и адрес на управление - гр.Русе, иск за обезщетение за вреди от трудова злополука с правно основание чл.200 от КТ. Претендира сумата от 10 000,00 лева представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди от трудова злополука на 28.06.2022г., ведно със законната лихва, считано от датата на настъпване на увредата, до окончателното изплащане на задължението. Представени са многобройни писмени доказателства. Направени са доказателствени искания, претендират се разноски.

В срока по чл.131, ал.1 от ГПК ответникът е депозирал отговор на исковата молба с който оспорва предявения иск по основание и размер. Представени са писмени доказателства, направени са доказателствени за допускане до разпит на свидетели и назначаване на СТЕ с вещо лице - специалист машинен инженер, който след като се запознае с доказателствата по делото, извърши оглед на място на машината за фино отрязване на картонени тръби, на която е работила ищцата на 28.06.2022 год. и като съобрази инструкциите за работа на машината, да отговори на следните

въпроси:

1/ да опише конструкцията на машината и механизма на действие и работа с нея?

2/ да посочи в какво се състои работата на лицето, обслужващо машината?;

3/ да посочи по какъв начин се подават картонените тръби към машината?

4/ попада ли дясната ръка в опасната зона на режещите ножове при отрязване на дълъг детайл?

5/ Каква е възможността при държане на дълъг детайл на 30 см. извън корпуса на машината, работника да се пореже, ако същият съблюдава правилата за експлоатация на машината?

Съдът, като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установена следната фактическа обстановка:

По делото няма спор, а и от доказателствата се установява, че пострадалият е бил обвързан от трудово правоотношение с дружеството ответник. Това е така, тъй като между ищцата Г. А. Д. и ответника „БУЛПАК-97“ ООД е налице валидно трудово правоотношение, основано на писмен Трудов договор № 164/12.11.2020г., по силата на който работодателят е възложил, а работникът се е съгласил да изпълнява длъжността „компектовач“ в цех за производство на изделия от хартия и картон.

При тези предпоставки на 28.06.2022г. около 9.10 часа ищцата е претърпяла злополука, която е настъпила при и по повод на извършвана от нея работа. На посочената дата в производствен цех на дружеството-работодател, находящ се в с. Щръклево ищцата осъществявала трудовите си задължения, като работила с машина за рязане на хартиени тръби, когато поради захващане на дълъг детайл — отдолу, вместо придърпването му преди натискане на педала за повдигане на ножовете на машината, порязала своята дясна ръка на режещия нож на машината.

Незабавна след инцидента ищцата била откарана и приета за лечение в УМАБЛ „КАНЕВ“ - гр.Русе, Клиника по ортопедия и травматология в състояние на остра болка и наличие на разкъсно-контузна рана на 2-ри и 3-ти

пръст на дясната ръка. След извършени образни изследвания и консултации със специалисти е установено, че се касае за получени травматични увреди, с медицинско описание: „вулнус лацero контузум дигити III манус декстра - разкъсно-контузна рана на трети пръст на дясна ръка и лезио тендини екстензорис дигити III манус декстра - разкъсано сухожилие на трети пръст на дясна ръка“.

Предприето било оперативно лечение за хирургична обработка на травмираните пръсти, като е открит дефект на екстензорното сухожилие и сегмент от него, прикрепен към травматичното ламбо, последвала е тендорафия, като отделеният сегмент бил зашит към проксималния и дисталния сухожилен край и поставена трансартикуларна к-игла 1.4. Раните били превързани стерилно. Проведена била и активна медикаментозна терапия, като след 3-дневен болничен престой ищцата била изписана с препоръки за спазване на ХДР и медикаментозна лечение.

От събраните писмени и гласни доказателства се установява, че през периода на провежданото лечение ищцата била в състояние на постоянна интензивна болка. Болките от получената при инцидента травма са били особено интензивни през първите две седмици от възстановителния период, който е продължил общо около един месец. Травматичните увреждания в областта на дясната ръка са причинили трайни затруднения и силни болки при движение. Злополуката и продължителното възстановяване са указали и продължават да влияят негативно върху начина на живот на пострадалата, която освен физически болки е търпяла и редица битови неудобства свързани с нараняването на десния крайник. В следоперативния период тя не е била в състояние да се обслужва сама в ежедневието си, като за задоволяването обикновени потребности, като личен тоалет, обличане и др. е следвало да разчита на своите близки. Това я е карало да се чувства непълноценна и в тежест на семейството, което допълнително влошило емоционалното ѝ състояние. От събраните гласни доказателства се установява, че инцидентът се е отразил негативно и в психологически аспект на ищцата, която е изживяла значителен емоционален стрес от случилото се.

Състоянието на пострадалата след травмата е квалифицирано като такова на временна неработоспособност (видно от Болничен лист № E20222080681), като 3 дни са прекарани в болничен престой, а 30 - при

домашен режим.

По повод инцидента работодателят и осигурител „БУЛПАК - 97" ООД подал декларация за трудова злополука до компетентната служба на НОИ. Разпоредено било извършване на разследване на злополуката. Инцидентът бил квалифициран като трудова злополука по смисъла на чл.55, ал. 1 КСО, за което е издадено Разпореждане № 5104172 от 04.07.2022г. по реда на чл.60, ал.1 от КСО, с което компетентният орган приел случилият се с Г. А. Д. инцидент за трудова злополука.

От приетото по делото заключение на СМЕ изготвено от вещото лице д-р П. Д. се установява, че Г. А. Д. е получила следните увреждания: Разкъсно-контузни рани на трети и четвърти пръсти на дясната ръка. Увреждане на сухожилието на мускула разгъвач на трети пръст на дясната ръка. Екстензионна контрактура на далечната междофалангеална става на трети пръст на дясната ръка.

Според експерта установените увреждания са резултат на действието на твърди ръбести предмети и могат да бъдат получени при инцидент на 28.06.2022г. Така установеното увреждане при Г. Д. може да се квалифицира по медико-биологичен признак – „Постоянно разстройство на здравето не опасно за живота“.

Експертът установява, че получените увреждания при Д. са резултат на действието на твърди ръбести предмети и могат да бъдат получени при инцидент на 28.06.2022г. по начин описан в депозираната искова молба, а именно при увреждане на пръстите от режещи ръбове на машина.

Експертът установява, че по отношение на установените увреждания на Д. първоначално е проведено 3 дневно болнично лечение, след което лечението е продължило в домашни амбулаторни условия за общ период от 110 дни, съгласно представените болнични листи. На 02.08.2022г. е проведено едnodневно болнично лечение за премахване на метална остеосинтеза от трети пръст на дясната ръка. Експертът установява, че пострадалата е провела и пет курса амбулаторна физиотерапия, за периода от м.септември до м.декември 2022г., като по делото са представени документи за два курса амбулаторна физиотерапия през м.09-10.2022г.

Експертът твърди, че при такива увреждания каквито са установени при Д. обикновено болките са най-силни непосредствено след получаването им и

след провеждане на обезболяване и лечение постепенно намаляват. Твърди, че болките се усещат и в периода на раздвижване на пръста след премахване на металната остеосинтеза от трети пръст на дясната ръка, както и че болки с по-слаб интензитет, но с продължителен характер е възможно да се усещат за дълъг период от време, месеци и години, особено при физически натоварвания и промяна в атмосферните условия.

Експертът твърди, че от представената медицинска документация и извършения съдебномедицински преглед установил, че към момента е налице пълна невъзможност за свиване в далечната междуфалангеална става на трети пръст на дясната ръка и ограничение в движенията на близката междуфалангеална става на трети пръст на дясната ръка, което възпрепятства пълното свиване на дясна ръка в юмрук и намалява ефективността на юмручния захват на ръката. Твърди, че предвид изминалия период и проведеното лечение не се очаква спонтанно пълно възстановяване на подвижността на трети пръст на дясната ръка на Д., като е възможно леко подобряване в движенията на близката междуфалангеална става на пръста.

От приетото по делото заключение на СТЕ се установява, че машината е предназначена за фино отрязване на картонена тръба. Твърди, че вероятно трудовата злополука е настъпила от моментното невнимание на работника. Установява, че на машината имало монтирани две планки, които осигурявали обезопасяване срещу попадане на ръцете на оператора върху режещия инструмент. Поддържа, че не може да се осъществи 100% обезопасяване на машината срещу злополуки.

По реда на чл.176, ал.1 от ГПК е прието обяснение на ищцата във връзка с констатациите на вещото лице по приетата СТЕ. В обясненията си Г. Д. установява, че към момента на трудовата злополука 28.06.2022г. на машината не били монтирани защитни метални планки, а това се е случило впоследствие и по повод станалата злополука. Дадените от ищцата обяснения по реда на чл.176 от ГПК не са оспорени от ответника.

От показанията на св.Й. Г.а А. – дъщеря на ищцата се установява, че трудовата злополука станала в края на м.юни 2022г. Установява, че получила обаждане от майка си, че пътува към болницата и че е със срязани два пръста, като впоследствие се установило и скъсано сухожилие. Твърди, че майка ѝ била в болница три дни, където и направили операция. След инцидента

станала доста по-нервна и се налагало тя да се грижи за цялата домакинска работа в къщи. Помагала на майка си да се къпе, готвела и чистела, като едновременно с това и работела в заведение, като помощен персонал, за да изкарва средства за да могат да преживяват. Установява, че майка ѝ провела пет курса за рехабилитация и приемала медикаменти. В момента не работела, а е записана като безработна в бюро по труда. Поради финансови проблеми в момента не била провеждана рехабилитация. Съдът кредитира изцяло показанията на св.А., тъй като същите са последователни, логични и кореспондират със събраните по делото доказателства.

От показанията на св.М.Е.С. се установява, че работи във фирма „Булпак“ от седем години на машина, на ножове. С тази машина се режели тръби от хартия. Твърди, че на тази машина нямало как да се порежеш, тъй като когато се държи с дясната ръка не може да попадне в обсега на ножовете. Установява, че били провеждани инструктажи на всеки три месеца. Съдът не кредитира показанията на св.Стоянова, в частта им относно изразеното мнение че при работа с процесната машина е невъзможно да се пореже оператора. Това е така, тъй като свидетелката е в трудово-правни отношения с работодателя ответник по делото, а и от друга страна се установи, че обезопасителни метални планки на машината са поставени едва след инцидента и е възможно казаното от свидетелката да важи в тази ситуация.

При така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Предмет на делото е направено възражение от ответника за съпричиняване от страна на пострадалия ищец и възражение относно размера на претендираните обезщетения.

Въпреки липсата на възражения в тази насока, съдът само пунктуално посочва, че при умишленото самоувреждане от страна на работника, въобще не е налице трудова злополука / чл.55, ал.3 от КСО /. Обстоятелството дали е налице самоувреждане или се касае за трудова злополука е включено в предмета на проверката, извършвана в рамките на административното производство по Наредбата за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудовите злополуки по установяването на злополуката. Страна в това административно производство по установяването на злополуката е и работодателя / виж чл.12, ал.4 от НУРПОТЗ вр. чл.117 от КСО/, като в случая

последния не е обжалвал Разпореждане № 5104172 от 04.07.2022г., на ТП на НОИ гр.Русе поради което *per argumentum a contrario* от чл.17, ал.1, изр.2 от ГПК е обвързан от постановления административен акт. При това положение съдът намира, че щом с влязло в сила разпореждане на длъжностното лице от ТП на НОИ Русе е прието, че се касае именно за трудова злополука, а не до самоувреждане от страна на работника, то този въпрос не може да бъде пререшаван в настоящото гражданско производство.

Съдът с решението си следва да определи вида, интензитета и обема на вредите, които ищецът е претърпял и съобразно правилата на ЗЗД - чл.52 да определи по справедливост дължимото обезщетение, както и да се произнесе по възражението за съпричиняване, като при уважаването му следва да намали с приетия процент размера на обезщетението.

В съдебната практика е посочено, че отговорността на работодателя е безвиновна, т.е. законодателят е дефинирал, че във всички случаи на призната трудова злополука носи отговорност и не е необходимо да се доказва виновно непозволено действие / както е в хипотезите на чл.45 и сл. от ЗЗД/. Предмет на исковете по чл.200 от КТ е да се установят действителните вреди и при направено възражение за съпричиняване, да се установи налице ли е или не такова, като ако е налице съда следва да определи неговия размер.

Съгласно разпоредбата на чл.200, ал.1 от КТ, работодателят отговаря имуществено пред работника за вреди от трудова злополука или професионална болест, които са причинили временна неработоспособност, инвалидност или смърт на работника или служителя, независимо дали има вина за настъпването им. Отговорността на работодателя по чл. 200 от КТ е безвиновна отговорност.

За основателността на предявения иск е необходимо да бъде изпълнен фактическият състав на тази разпоредба, който включва следните елементи: наличие на трудово правоотношение между страните, наличие на трудова злополука довела до временна неработоспособност, инвалидност или смърт, претърпени неимуществени или имуществени вреди както и наличието на причинна връзка между тях и трудовата злополука. Като неимуществените вреди се присъждат от съда по справедливост.

По делото не се спори, че страните са били в трудово правоотношение, по силата на сключен трудов договор, съгласно който ищецът заемал

длъжността "комплектовач" в ответното дружество.

Анализа на събраните по делото доказателства сочи по категоричен начин, че получените от ищеца телесни увреждания са в резултат от настъпилата на 28.06.2022г. трудова злополука по смисъла на чл.55, ал.1 от КСО, поради което ответното дружество като работодател на основание чл.200 от КТ носи отговорност за всички претърпени от ищеца вреди.

От приетата по делото медицинска експертиза се установяват уврежданията получени от ищеца, тяхната тежест, срока на лечение и прогнозата за отшумяване. Установява се по категоричен начин, че от деня на злополуката и последващия процес на лечение ищцата Г. Д. е търпяла болки, които са били интензивни и силни. Операцията, която е преживял Д. също е била свързана със силни болки и неудобства. Събрани са достатъчно по обем доказателства, които дават основание на съда да обоснове извод, че въпреки лечението, болките на ищеца не са отшумели и най-вероятно няма да отшумят дълго време, предвид характера на увреждането, като в този смисъл е и заключението на експерта по приетата СМЕ. Вещото лице е определило уврежданията получени от Г. Д., като постоянно разстройство на здравето не опасно за живота.

От приета по делото съдебно медицинска експертиза се установява, че за възстановяването на Г. Д. е било необходимо провеждане на рехабилитации. По делото се събраха и доказателства, които сочат на извод, че след настъпване на трудовата злополука, наред с претърпените болки, Д. е изпаднала в депресия, претърпяла е и големи страдания, свързани с невъзможността да се обслужва сама, временно загубената ѝ работоспособност и невъзможността му да бъде пълноценен родител.

По възражението за намаляване на отговорността на работодателя по смисъла на чл. 201, ал. 2 от КТ.

Възражението е неоснователно. Не се установява от доказателствата по делото твърдението на ищеца-работодател, че Г. Д. е действала в нарушение на правилата за безопасна работа в предприятието. Ищцата е била редовно инструктирана относно правилата за безопасна работа в дружеството при изпълнение на трудовите ѝ задължения и следва да се приеме, че липсва проявена от нейна страна груба небрежност, която да налага намаляване отговорността на работодателя.

Нещо повече, установи се по безспорен начин, че процесната машина не е била обезопасена по подходящ начин към момента на трудовата злополука. Обезопасяване с допълнителни метални планки се е случило едва месец след инцидента и преди извършване на СТЕ.

В подкрепа на това е и установената съдебна практика - Решение № 60/05.03.2014 г. по гр.д. № 5047/2013 г., IV г.о. на ВКС, постановено по реда на чл.290 от ГПК и задължително за съдилищата, с което се приема, че когато трудовата злополука е настъпила в резултат от работа с необезопасени машини и съоръжения или без да е проведен точен инструктаж за технологичните правила и правилата за безопасност при работа с тях, то поведението на работника не може да бъде окачествено като груба небрежност, освен, ако от обстоятелствата е несъмнено ясно, че определени негови действия могат да доведат до злополука, увреждаща здравето му.

Ето защо съдът приема, че в конкретния казус не може да се приеме за установено, че ищецът Д. е допуснала груба небрежност, изразяваща се в липса на елементарно старание и внимание, както и пренебрегване на основни технологични правила и такива за безопасност. Действията, които Д. е предприела в деня на злополуката са били изцяло в изпълнение на възложената от прекия ѝ ръководител задачи и в интерес на работодателя.

По нататък, доводите на ответника, че е налице съпричиняване са неоснователни, тъй като чл.201, ал.2 от КТ предвижда намаляване отговорността на работодателя само при допусната от пострадалия груба небрежност, каквато в случая не се установява.

По настоящото дело е доказано по безспорен начин, че травматичните увреждания на ищцата са осъществени в резултат от злополука през работното време и при изпълнение на възложени ѝ задачи по повод на изпълняваните трудови функции. Установена е и причинната връзка между увреждането и неблагоприятните последици от него - временната нетрудоспособност на ищцата.

От гореизложеното е видно, че в конкретния случай са налице кумулативно изискуемите предпоставки на чл.200, ал.1 от КТ за ангажиране отговорността на ответника в качеството му на работодател за неимуществените вреди, причинени на ищцата от травмите ѝ, които следва да бъдат квалифицирани като увреждания, осъществени при трудова злополука по смисъла на чл.55,

ал.1 от КСО. Правопораждащият фактически състав на задължението за обезвреда по чл.200 от КТ не включва субективен елемент - вина на някой от служителите на работодателя за причиненото на съответния работник непозволено увреждане, поради което такава не се търси.

Съгласно изричната разпоредба на чл.200, ал.3 от КТ в посочения случай работодателят дължи обезщетение за всички претърпени от работника вреди, намиращи се в пряка причинна връзка с увреждането, включително и за неимуществените.

Относно иска за неимуществени вреди.

Размерът на неимуществените вреди по чл.200 от КТ (доколкото се касае за вземане, породено от непозволено увреждане) се определя съобразно правилото на чл.52 от ЗЗД, т.е. по справедливост с оглед на обстоятелствата по делото. В съответствие с критерия, посочен в чл.52 от ЗЗД и конкретизиран в раздел II, т.11 от ППВС № 4/23.12.1968 г. съдът преценява, че тежестта на травмите, както и физическите болки и страдания, които са му причинили физически и психически дискомфорт, представляват неимуществени вреди, които следва да бъдат надлежно обезщетени от работодателя. Съдът отчете и извършените операции на ищцата, проведените рехабилитации както и обстоятелството, че е налице вероятност тя да не се възстанови напълно от получените травми (невъзможност за пълно свиване на ръката в юмрук).

С оглед на посочените обстоятелства, съдът счита че дължимото от ответника на ищеца обезщетение за неимуществените вреди следва да бъде в размер на 10 000,00 лева. Съдът се съобрази и съдебната практика по подобни дела. Така например с Решение от 20.07.2017г. по гр.д. № 6/2017г. по описа на Окръжен съд Разград, за причинено увреждане – двустранно счупване на глезенна става на ляв долен крайник, съдът е преценил че справедливото обезщетение е в размер на 50 000 лева. Искът за неимуществени вреди следва да се уважи за сумата от 10 000,00 лева, която следва да се присъди, ведно със законната лихва считано от 28.06.2022г. /датата на злополуката/, до окончателното изплащане.

Относно държавната такса и разноските по делото:

При този изход на делото, ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на РРС дължимата

държавна такса за иска за неимуществени вреди в размер на 400,00 лева, както и сумата от 500,00 лева платен от БС депозит за вещо лице по изготвената и приета СМЕ.

С оглед изхода от спора, ответникът следва да заплати на адв.Л. Л. от САК адвокатско възнаграждение в размер на 1200,00 лева за оказаната безплатна правна помощ на ищцата Г. Д. на основание чл.38, ал.1, т.2 от ЗА.

Така мотивиран съдът:

РЕШИ:

ОСЪЖДА „БУЛПАК-97“ ООД с ЕИК:117041458 със седалище и адрес на управление гр.Русе, да заплати на Г. А. Д. с ЕГН:***** сумата от **10 000,00 лева**, ведно със законната лихва считано от 28.06.2022г. до окончателното изплащане на сумата, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди *„болки и страдания“* причинени от трудова злополука от 28.06.2022г., приета с Разпореждане № 5104172 от 04.07.2022г. на ТП на НОИ – Русе.

ОСЪЖДА „БУЛПАК-97“ ООД с ЕИК:117041458 със седалище и адрес на управление гр.Русе да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд – Русе държавна такса върху уважената част на предявения иск неимуществени вреди в размер на **400,00 лева**, както и сумата от **500,00 лева** платен от БС депозит за вещо лице по изготвената и приета СМЕ.

ОСЪЖДА „БУЛПАК-97“ ООД с ЕИК:117041458 със седалище и адрес на управление гр.Русе да заплати на адв.Л. С. Л. с ЕГН:*****, член на Адвокатска колегия гр.София сумата от **1200,00 лева** за оказаната безплатна правна помощ на Г. А. Д. с ЕГН:***** на основание чл.38, ал.1, т.2 от ЗА.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Русенския окръжен съд в двуседмичен срок от връчване на препис от него на страните.

Съдия при Районен съд – Русе: _____